

123

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 10 marca 1951 r.

w sprawie utworzenia Instytutu Matki i Dziecka.

Na podstawie art. 16 i 108 dekretu z dnia 28 października 1947 r. o organizacji nauki i szkolnictwa wyższego (Dz. U. R. P. Nr 66, poz. 415) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się Instytut Matki i Dziecka jako samodzielną placówkę naukowo-badawczą.

§ 2. Celem Instytutu jest nadawanie postępowego kierunku badaniom naukowym w zakresie rozwoju biologicznego dziecka oraz ochrony zdrowia matki i dziecka, a ponadto wszechstronne wykorzystanie dla potrzeb służby zdrowia Polski Ludowej zdobyczy naukowych na tym odcinku, a w szczególności zdobyczy przodującej nauki Związku Radzieckiego.

§ 3. Do zakresu działania Instytutu należy planowanie i koordynacja badań naukowych w zakresie rozwoju biologicznego dziecka oraz ochrony zdrowia matki i dziecka, jak również bezpośrednio prowadzenie prac naukowo-badawczych w tym zakresie.

§ 4. 1. Siedzibą Instytutu jest m. st. Warszawa.

2. Instytut może za zgodą Ministra Zdrowia posiadać oddziały oraz placówki pomocnicze także w innych miejscowościach.

§ 5. Instytut posiada osobowość prawną.

§ 6. Środki potrzebne do wykonania planowych zadań Instytutu przydzielili mu Minister Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Finansów i za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 7. Instytutowi nadaje się statut, który będzie ogłoszony w Monitorze Polskim.

§ 8. Nadzór nad Instytutem porucza się Ministrowi Zdrowia.

§ 9. Ogół dochodów i wydatków Instytutu objęty jest budżetem Państwa (budżet centralny) w części dotyczącej Ministerstwa Zdrowia.

§ 10. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Zdrowia w porozumieniu z Ministrem Szkół Wyższych i Nauki.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

124

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 marca 1951 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania ustawy z dnia 30 stycznia 1948 r. o obowiązku społecznego oszczędzania.

Na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 30 stycznia 1948 r. o obowiązku społecznego oszczędzania (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 74, Nr 36, poz. 256 i Nr 52, poz. 415 oraz z 1949 r. Nr 7, poz. 42 i Nr 21, poz. 136) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 12 marca 1948 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 30 stycznia 1948 r. o obowiązku społecznego oszczędzania (Dz. U. R. P. Nr 14, poz. 106 i z 1950 r. Nr 23, poz. 202) § 42 otrzymuje brzmienie:

„§ 42. 1. Płatnik obowiązany jest wpłacać do właściwego miejscowo oddziału P.K.O. w terminach ustalonych dla wpłaty podatku od wynagrodzeń kwoty należnych składek oszczędnościowych.

2. Urzędy, władze, zakłady i instytucje państwowe oraz podmioty gospodarki uspołecznionej obowiązane są, jako płatnicy:

- 1) prowadzić arkusze zbiorcze wpłaconych do właściwego oddziału P.K.O. składek oszczędnościowych przebitkowo w dwóch egzemplarzach według przepisanej wzoru. Odpis arkusza przechowuje płatnik przez lat 6, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności składki oszczędnościowej,

- 2) przedkładać właściwym miejscowo oddziałom P.K.O. oryginał arkusza zbiorczego, jeżeli chodzi o potrącone lub poniesione przez pracodawcę składki:

- a) w czasie od 1 stycznia do 30 czerwca danego roku — do dnia 15 lipca danego roku,
- b) w czasie od 1 lipca do 31 grudnia danego roku — do dnia 15 stycznia następnego roku.

3. Na wniosek P.K.O. Minister Finansów może ustalić inny okres przedkładania arkuszy zbiorczych aniżeli okres przewidziany w ust. 2.

4. Właściwemu oddziałowi P.K.O. przysługuje prawo żądania od płatnika dostarczenia danych za okres sprzed 1 stycznia 1951 r. potrzebnych do uzgodnienia rozrachunku z tytułu wpłat na wkład oszczędnościowy Funduszu „C”.

5. Płatnicy nie wymienieni w ust. 2 obowiązani są przedkładać właściwym miejscowo oddziałom P.K.O. imienne wykazy potrąceń, sporządzone według przepisanej wzoru w terminie ustalonym dla wpłaty podatku od wynagrodzeń”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Minister Finansów: K. Dąbrowski